

2021.12.25.

Köszöntés: „Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön béke és az emberekhez jóakarát.” (Lk2, 14) Ámen.

Ének: 315:1-3: „Krisztus Urunknak áldott születésén...”

315:5: „Ez az Úr Jézus...”

327:1-4: „Ó, jöjjetek hívek...”

Előfóhász: „Kegyelem és béke adassék nektek bőségesen Istennek és a mi Urunknak, Jézusnak megismerésében. Az ő isteni hatalma megajándékozott minket mindazzal, ami az életre és a kegyességre való, azáltal, hogy megismertük őt, aki saját dicsőségével és erejével hívott el minket.” (2Pt1,2-3.) Ámen.

Lekcio: Lukács evangéliuma 2, 1-20

Lelkünk épülésére és hitünk erősödésére olvasom előttetek a karácsonyi örömmüzenetet Lukács evangéliumából

„¹Történt pedig azokban a napokban, hogy Augusztusz császár rendeletet adott ki: írják össze az egész földet. ²Ez az első összeírás akkor történt, amikor Szíriában Kvirinius volt a helytartó. ³Elment tehát mindenki a maga városába, hogy összeírják. ⁴Felment József is a galileai Názáretből Júdeába, Dávid városába, amelyet Betlehemnek neveznek, mert Dávid házából és nemzetségéből származott, ⁵hogy összeírják jegyesével, Máriával együtt, aki áldott állapotban volt. ⁶És történt, hogy amíg ott voltak, eljött szülésének ideje, ⁷és megszülte elsőszülött fiát. Bepólyálta, és a jászolba fektette, mivel a szálláson nem volt számukra hely. ⁸Pásztorok tanyáztak azon a vidéken a szabad ég alatt, és örködték éjszaka a nyájuk mellett. ⁹És az Úr angyala megjelent nekik, körülragyogta őket az Úr dicsősége, és nagy félelem vett erőt rajtuk. ¹⁰Az angyal pedig ezt mondta nekik: Ne féljetek, mert íme, nagy örömet hirdetek nektek, amely az egész nép öröme lesz: ¹¹üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.¹²A jel pedig ez lesz számotokra: találtok egy kisgyermeket, aki bepólyálva fekszik a jászolban. ¹³És hirtelen mennyei seregek sokasága jelent meg az angyallal, akik dicsérték az Istent, és ezt mondták: ¹⁴Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön béke és az emberekhez jóakarát. ¹⁵Miután elmentek tőlük az angyalok a mennybe, a pásztorok így szóltak egymáshoz: Menjünk el Betlehembe, és nézzük meg azt, ami ott történt, amit az Úr tudunkra adott. ¹⁶Elmentek tehát sietve, és

megtalálták Máriát, Józsefet és a jászolban fekvő kisgyermeket. ¹⁷Amikor meglátták őt, elmondták mindazt, amit erről a kisgyermekről az angyalok hirdettek, ¹⁸és mindenki, aki hallotta, elcsodálkozott azon, amit a pásztorok mondtak nekik. ¹⁹Mária pedig mindezeket a beszédeket megjegyezte, és szívében forgatta. ²⁰A pásztorok pedig visszatértek, dicsőítve és magasztalva Istent mindazért, amit hallottak és láttak, úgy, ahogyan ő megüzente nekik.”

Előima:

Köszönöm Istenem, hogy ma reggel kinyithattam a Tőled kapott 2 ajándékomat, a 2 szemem s csodálhatom mindazt, ami körülöttem van. Láthatom ennek a városnak a szépségeit és láthatom szeretteimet, akikkel együtt ünnepelhetek.

Kérlek Téged, Te nyisd meg ma lelki szemem is, hogy valóban az Úr Jézus Krisztusra tudjak ma tekinteni, aki a sötétségből kihozott bennünket a világosságra. Add, hogy ma a csillag fényességének az irányába mi is el tudjunk indulni gondolatban és lélekben, valamint hittel elfogadni, hogy a Te közeledben minden más megvilágításba kerülhet.

Így mi magunk is kiléphetünk Eléd, aki annak ellenére, hogy látod bűneinket, tudsz minden bukásunkról és gyengeségünkről mégis hűséged nem szűnik meg irányunkba, hanem elkészítetted mára is azokat a még ki nem mondott szavakat, amit mi úgy várunk, amit hallanunk kell ahhoz, hogy necsak túléljük a napjainkat, hanem megéljük szeretetben és békeességben úgy az ünnepeket, mint a hétköznapiakat.

Köszönjük Neked, hogy a Te vonzáskörödben új erővel tölthetünk fel, ami továbblendít bennünket és felkészít mindarra, ami a jövőben még vár ránk.

Te tudod Urunk kit miért hoztál ma ide. Ki milyen utat tett meg ahhoz, hogy ma segítségedet kérve veled ünnepeljen. Ki az, aki hálaadással jön, ki az, aki békeességgel vagy éppen békétlenséggel áll Előtted, ki az aki emlékeit, veszteségeit és gyászát tépi fel újra és úgy emlékezik az elvesztett szeretteire, hogy közben megfélekedezik a mában élni és örülni azoknak, akik mellette vannak.

Szentlélek Isten, kérünk, jöjj ma közénk, Te tedd áldottá a mi ünneplésünket. Szólj hozzánk, tölts meg étellel bennünket egyenként, hogy gyermeki hittel tudjunk Rád tekinteni és teljes bizalommal kezdedbe tenni a mi életünket, aki egyszülött Fiadért ránk is gyermekeidként tekintesz. Az Úr Jézus Krisztusért kérünk, hallgasd meg imánkat. Ámen

Igehirdetés előtti ének: 324:2: „A Megváltó ma született...”

Textus: Titusz 2, 11 Az a Szent Ige, amelynek alapján szólni kívánok hozzátok a Szentlélek Isten segítségül hívásával megírva található...

„Mert megjelent Isten üdvözítő kegyelme minden embernek...”

**Karácsonyt ünneplő keresztyén gyülekezet,
szeretett testvérek az Úr Jézus Krisztusban!**

Ha az ember figyelmes szívvel és értő lélekkel elolvassa a karácsonyi evangéliumot lehetetlen, hogy meg ne rendüljön attól, hogy Isten megváltásunkat ajándékozta nekünk. „Megjelent”, de itt nem egy új könyv vagy újság megjelenéséről van szó, aminek legújabb számát izgalommal tudja várni az ember, hanem ez a „megjelent” ünnepi közeget teremt ma nekünk, mert egész, sőt örök életünk függ ettől a megjelenéstől.

Az Ige ki akar bennünket ma is emelni a hétköznapi életünkből. Sőt összehasonlítva az év többi szombatjával a mait láthatjuk, hogy a rendelt idő, az éven december 25-e ereje Krisztus születésére emlékezve egy olyan nappá válik, ami figyelmünket lelki teendőinkre fordítja. mert nemcsak kívül és körülöttünk kell mindennek szinte már tökéletesnek lenni, hanem belül is.

De vajon belül a lelkünk utol tudta érni az adventi vasárnapokat, s így megérkezni karácsony 1. napjára? Hol jársz lélekben, drága testvérem? Már Jézus születését ünnepeljük, már az Ő megjelenése a legfontosabb hír. Engedj hát el minden más hírt, mert ez felülír mindent. A mindenható kegyelmes Isten már rendelkezett életünk felett. Ez a rendelet pedig nem változik heti szenten, hanem érvényben van minden napon a világ végezetéig.

Jézus belépett ebbe a világba. „Megjelent...” Ennek a megjelenésnek pedig hatalmas hatása van életünkre nézve. Ez a megjelenés hozott ma is bennünket ide, s nem csak egyszerűen emlékezni, hanem kérni az Urat, hogy írja át életünk lapjait, a saját akaratomat és saját terveimet azzal a tintával, ami a megjelent, megszületett majd értem meghalt Jézusnak a vére.

Ez a megjelenés nem egyszerűen egy feltűnés és azután eltűnés. Az Ő világossága megmarad, velünk marad minden napon a világ végezetéig. S belülről ez nyithatja meg lelki szemünket, hogy meglássuk Istenünk üdvözítő kegyelmét az életünket érintő legapróbb dolgokban is. Mert a kegyelemből megélt napok tudatosítása teheti áldottá nemcsak a karácsonyt, hanem minden megengedett percet.

Isten üdvözítő kegyelmének első állomása a karácsony, amikor Isten testet ölt Jézusban. Ő utánunk jött, kész bennünket megváltani. Ő keres ma is abban az élethelyzetben, ami megkeserít és elsorvaszt. Ő keres ma is énekeinken, imádságainkon és Igénken keresztül, hirdetve, hogy van bűnbocsánat, van megváltás, van örök élet, van a jászoltól a kereszttig megtett úton egy olyan győzelem, aminek minden ember részese lehet.

Kedves Testvérek! Minden embernek jár a kegyelem. S míg mi emberek hajlamosak vagyunk egy-egy esély után zárni embertársaink előtt, addig a hosszútűró Úr még mindig hirdeti felénk kegyelmét, hogy nyitva áll az ajtó előttünk és beléphetünk rajta és élhetünk úgy, hogy a kegyelem hálaára hív bennünket. Azzal, hogy megjelent Isten üdvözítő kegyelme magába foglalja Isten üdvtörténeti szándékát is. A világunkra megírt forгатókönyve elkezdődött és a cél, hogy minden ember visszataláljon hozzá. Ennek a visszatalálásnak egyetlen lehetséges útja Jézus Krisztusnak a megjelenése. Ő az út, az igazság és az élet. Minden másfelé vezető út a lélek és egyben az ember pusztulását eredményezi. Aki nem a csillag irányába Jézust keresve indul el, azt szakadék várja egy rövid szakasz után.

Kedves Testvéreim! Szeret bennünket az Isten. Minden emberhez közeledik és mi is közeledhetünk hozzá. Minden embernek a boldogsága el lett készítve a betlehemi jászolban. Élj hát ezzel a kegyelemmel. Hozzá mindenki jöhet, aki szív szerint kész előtte leborulni. S bármilyen bűnnek a súlya feszíti szét a belsönket, a megszületett Jézust nem egy alvó Jézus, akit a csendes éj soraiban álomba ringatunk, hanem ez a Jézus megjelenésével megráz mindnyájunkat, hogy ébredjünk fel a gonosz ámításából, és a gonosz lágy- kis- suttogó bűnbe csábító hangját felváltja Jézus szava, akiben megmutatta az Isten az Ő dicsőségét.

S míg nem volt ragyogással és fénnel telve az első karácsony Isten üdvözítő kegyelmének a megjelenése beragyoghatja az életünket, családjunkat és gyülekezetünket. S többé nem csak egy vágy az élő közösség, hanem ahol lélekben élő emberek vannak ott élni fog a gyülekezet is kegyelemből.

A megjelent Jézus Krisztus által lehet gyülekezetté egy gyülekezet, családdá a család, sőt emberré az ember. S minden ember személyválogatás nélkül erőt meríthet Isten üdvözítő kegyelmének megjelenéséből. Ámen.

Utóima: Áldunk Téged Urunk, hogy emberré lettél az emberért. Köszönjük, hogy megjelenésed fénye nem kopott el nemzedékről nemzedékre, hanem ma is ebből merítenek mindazok, akik lelküket építeni és hitüket erősíteni jöttek színed elé.

Köszönjük Neked Urunk, hogy Te nemcsak otthagytad a mennyei dicsőséget, hanem elvégezted ennek a világnak a megváltását is. Ezzel is minden embernek felmutatva életed minden nagyobb eseményében Istenünk üdvözítő kegyelmét.

Áldunk, hogy minden gyengeségünket, félelmünket, testi és lelki fájdalmunkat Eléd hozhatjuk és Te tehermentesíted a lelkünket élő Igéddel ma is. Újíts meg minket hűségeddel, hogy ne csak egy feltűnés és eltűnés legyen az ünnepi örömezenet lelkünknek, hanem kísérje minden napunkat a veled való találkozásnak az öröme.

Imádkozunk mindazokért, akik egyedül töltik az ünnepeket, akiknek már nincs hová haza menni, s nincs kivel megosztani szeretetüket. De könyörgünk azokért is, akik nagy családban élnek, s mégis magányos és rideg a lelkük.

Köszönjük Neked, hogy általad ember lehet az ember, család lehet a család és gyülekezet lehet egy gyülekezet. Köszönjük a megterített asztalainkat, hogy nincs hiányunk semmiben, s így kérjük el a lelki táplálék szükséges adagját is. Kérjük, készíts bennünket őszinte bűnbánattal és bűnvallással az úrvacsorai közösségünkre.

Eléd visszük a betegeinket, a kezelése alatt álló testvéreket és hozzátartozóikat. Könyörgünk azokért, akik jönnének, de testi egészségük nem engedi, hogy velünk ünnepeljenek. Imádkozunk mindazok lelki növekedéséért, akik ha testben nem is, de lélekben velünk ünnepelnek.

Az Úr Jézus Krisztusért, hallgasd meg imádságunkat. Ámen

Úri ima: Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok...

Adakozás:

Áldás: Az Atyának üdvözítő kegyelme, a Fiúnak szeretete és a Szentlélek Istennek hitet erősítő ereje legyen és maradjon mindnyájunkkal. Ámen.

Ének: 324:5: „Áldom én is szent nevedet...”